

עת"א 24015/08/16 - ח.פ. נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 24015-08-16 פ' (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט זיאד הווארי, סגן נשיא
ח.פ. (אסיר)

נגד

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

1. לפני עתירת אסיר, במסגרתה מבקש העותר להוציאו לחופשה חריגה על מנת לבקר את אביו וזאת עקב החמרה במצבו הרפואי.

2. העותר מרצה עונש מאסר של שש וחצי שנים בגין עבירות אונס, מעשה מגונה בכוח ואיומים. העותר מסווג לקטגוריה א' ולא יוצא לחופשות. העותר אמור להשתחרר מבית הכלא בעוד פחות מחודשיים.

5129371

3. ביום 8.2.16 הגיש העותר עתירה קודמת בה ביקש לצאת לחופשה חריגה נוכח מצבו הרפואי הקשה של אביו. בדיון שם, טען כי מצבו של אביו סופני וברצונו למלא את בקשתו האחרונה ולראות אותו.

בסיום אותו דיון המליץ כב' השופט בן חמו למשיבים לשקול את עמדתם בחיוב נוכח המסמכים הרפואיים שהוצגו להם. כשבוע לאחר מכן הודיעו המשיבים לבית המשפט כי אושרה לעותר חופשה חריגה לביקור אביו החולה למשך 8 שעות בבית אחותו בראש העין.

4. ביום 9.8.16 הגיש העותר את העתירה שלפניי, במסגרתה טען כי מצבו של אביו התדרדר בעקבות אירוע מוחי ודימום בראש והוא מרותק לבית. על כן ביקש שוב לצאת לחופשה חריגה. בדיון שלפניי שב על טענותיו והוסיף כי לא יצר מעולם קשר עם המתלוננת.

מנגד התנגד ב"כ המדינה לעתירה. הפנה לעמדת הגורמים המקצועיים אשר מתנגדים ליציאתו של העותר עמוד 1

לחופשה, כמו גם לעמדת רופא שב"ס לפיה מצבו של אבי העותר אינו אנוש. הוסיף כי יציאת העותר לחופשה החריגה הראשונה הייתה לפני משורת הדין וכי אז הגיע האב לבית האחות בראש העין.

5. לאחר שבחנתי את העתירה ושמעתי את טיעוני הצדדים, מצאתי כי דינה להידחות.

העותר בעתירתו הראשונה הצהיר כי רצונו למלא את בקשתו האחרונה של אביו לראות את בנו. פגישה זו התקיימה, גם אם לפני משורת הדין.

כיום לא הציג לפני העותר כל מסמך רפואי המעיד על החמרה ממשית ומסכנת חיים באופן מידי לאביו. כל שהציג העותר הינו סיכום שחרור רפואי מיום 10.7.16 לפיו אביו היה מאושפז עקב אירוע מוחי וכעת מרותק לביתו. לטעמי אין בתיעוד רפואי זה כל עדות למצב "אנוש" כפי שמנסה להציג העותר והדבר אף נתמך בחוות דעת רופא מטעם השב"ס מיום 26.7.16, במסגרתה נקבע כי אין המדובר במחלה אנושה.

בנוסף, ב"כ המשיבה הציג לפני מסמכים עדכניים של וועדות אלמ"ב וג"ע אשר אינן ממליצות על יציאת העותר לחופשה. כמובן לעמדות וועדות מקצועיות אלו יש משקל ממשי בבחינת אפשרות הוצאתו של העותר לחופשה חריגה. בוודאי נכונים הדברים עת לא הראה העותר כאמור כי מצבו של אביו אכן התדרדר לאחרונה באופן מהותי.

אם לא די בכל האמור, הרי שבניגוד לחופשה החריגה הקודמת אליה יצא העותר, בבית אחותו בראש העין לשם הובא אביו, הרי שכעת אביו מרותק למיטתו ועפ"י המסמכים הרפואיים הוא אינו יכול לצאת מהעיר אשדוד. מקום בו המתלוננת מתגוררת באשקלון הקרובה לאשדוד, ונוכח עמדת הגורמים המקצועיים כאמור, איני רואה כל מקום לאפשר לעותר להגיע סמוך למקום מגוריה של המתלוננת. אציין כי בסוף הדיון העלה העותר הצעה לפיה ייצא שוב לבית אחותו בראש העין ואביו יועבר לשם בניידת של מת"ן. לא מצאתי כל מקום להיענות לבקשה זו, אשר אף אינה מתיישבת עם התיעוד הרפואי אשר הוגש ע"י העותר עצמו.

6. סוף דבר אני דוחה את העתירה.

7. המזכירות תמציא החלטתי זו הן לצדדים והן לשב"ס.

ניתנה היום, י' אב תשע"ו, 14 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.